

UBND QUẬN THANH XUÂN
TRƯỜNG MẦM NON NGUYỄN TUÂN

**BÀI DỰ THI
CUỘC THI VIẾT VỀ
GƯƠNG ĐIỂN HÌNH TIÊN TIẾN,
“NGƯỜI TỐT, VIỆC TỐT” TRONG
PHONG TRÀO THI ĐUA QUẬN THANH XUÂN
NĂM 2022**

Tên bài viết: Chị hàng xóm nhà tôi

Thông tin tác giả: Họ và tên: Nguyễn Thị Diệu Thúy

Năm sinh: 06/09/1973

Trường mầm non Nguyễn Tuân

Điện thoại: 0943393535

Thông tin nhân vật: Họ và tên: Nguyễn Thị Bích Hương

Địa chỉ thường trú: Phường Thanh Xuân Bắc -

Quận Thanh Xuân – Hà Nội

Thanh Xuân, tháng 12/2022

BÀI DỰ THI VIẾT VỀ GƯƠNG “NGƯỜI TỐT VIỆC TỐT”

Giáo viên: Nguyễn Thị Diệu Thúy
Trường mầm non Nguyễn Tuấn

“CHỊ HÀNG XÓM NHÀ TÔI”

“... Một mùa xuân nho nhỏ
Lặng lẽ dâng cho đời
Dù là tuổi hai mươi
Dù là khi tóc bạc...”

- *Mùa xuân nho nhỏ - Thanh Hải*

Được thiên phú với giọng hát hay, đôi chân biết nhảy, đôi tay biết múa, chị Nguyễn Thu Hương nguyên giáo viên âm nhạc trường THCS Lê Lợi đã dành cả tuổi thanh xuân để cháy hết mình với đam mê, âm thầm, lặng lẽ hiến dâng cho đời.

Dù là bất cứ ai, lần đầu tiếp xúc, có lẽ ấn tượng đầu tiên để lại trong lòng mọi người : Chị là một người lạc quan, hóm hỉnh, nụ cười luôn nở trên môi, ở đâu có chị, ở đó có tiếng cười, nụ cười ấy đã che lấp đi những khó khăn, vất vả của cả một đời người, nếu như không tiếp xúc, không thấu hiểu, hẳn là không ai biết được điều đó. Nụ cười của ý chí mạnh mẽ, của sự bao dung thâm lặng

Chị Nguyễn Thu Hương sinh ngày 18/9/1965, quê ở Phú Thọ, đã tốt nghiệp trường Cao đẳng nhạc họa Trung ương, năm 1990 chị về công tác tại trường THCS Lê Lợi, những năm sao đó cô tiếp tục tham gia học tại trường Sân khấu điện ảnh khoa biên đạo múa với mục đích nâng cao chuyên môn nghiệp vụ sư phạm. Với đồng lương ít ỏi của người giáo viên mới vào nghề, để dung hòa giữa công việc, học tập và nuôi dưỡng hai đứa con thơ là điều vô cùng khó khăn. Chị lựa chọn tạm dừng việc học tập ở trường khi đã theo học được 2 năm. Chị nói : “Chúng ta không chỉ học ở trường đại học, cao đẳng...trường đời sẽ giúp chúng ta tự hoàn thiện bản thân. Với lượng kiến thức trong 2 năm học về biên đạo , tuy không nhiều nhưng cũng đủ để chị có thể hiểu khi theo chân phụ giúp các tiền bối biên đạo, dần dần tích lũy thêm kinh nghiệm cho bản thân và áp dụng cho công việc hàng ngày

Đi lên từ những lần biên đạo cho những hoạt động ở trường, dần dần lấy được sự tín nhiệm, chị được mời biên đạo cho các chương trình nghệ thuật, hội nghị của các trường bạn, các chương trình cho tổ dân phố, các trung tâm, các hội nghị ... Kể đến bao giờ cho hết các thành tích mà chị đã đạt được qua những năm tháng công tác, các tiết mục do cô dàn dựng đi đâu thắng đó, lớp lớp các thế hệ, lớp lớp các tiết mục được giải cao trong những hội thi.

Những tiết mục văn nghệ trong buổi lễ khai giảng , kỉ niệm ngày Nhà giáo Việt Nam 20/11, chương trình bé giảng năm học, các cuộc thi ..., nếu không để ý kĩ thì sẽ không thể thấy chị - Người vẫn luôn âm thầm đứng ở phía sau sân khấu, là hậu cần vững chắc cho các “nghệ sĩ” an tâm biểu diễn : Có khi là để chỉnh lại chiếc váy biểu diễn, giúp thay trang phục, có khi là nhắc nhở các con lần cuối bước ra sân khấu biểu diễn, đôi khi lại là hát bè cùng giọng chính, thậm chí chỉ là đứng nhìn , dõi theo từng điệu múa bước nhảy của các học sinh và mỉm cười, cổ vũ tinh thần cho các học sinh để các học sinh biểu diễn thành công. Cát xê cao nhất mà chị nhận được sau những buổi biểu diễn ấy chính là những tràng pháo tay nồng nhiệt của các thầy cô giáo, của các em học sinh.

Các tiết mục đều được bạn bè, đồng nghiệp, và các cấp lãnh đạo đánh giá rất cao không chỉ bởi những tiết mục ấy có giá trị nghệ thuật, thẩm mỹ, mà quan trọng hơn là còn mang tầm vóc của tư tưởng. Mỗi một tiết mục mà chị dàn dựng đều mang lại những giá trị nội dung sâu sắc, để lại ấn tượng trong lòng khán giả, đó là sự hoà quyện giữa nghệ thuật, thẩm mỹ, cùng với những giá trị lịch sử, văn hóa, thấm đượm tinh thần dân tộc mà chị muốn gửi gắm đến mọi người

Nói về những kỉ niệm đáng nhớ trong nghề dạy học và dàn dựng tiết mục của mình, có lẽ không thể nào quên, đó là năm 2000, trong một lần đi tập văn nghệ cùng với học trò, cô trò thật say sưa, thật không may, trong số những em học sinh đi tập văn nghệ có một em học sinh bị trộm lấy mất chiếc xe đạp. Ngày ấy lương thì thấp, cơm còn không đủ ăn nhưng chị cũng dành dụm 500.000 đồng để tặng cho em học sinh, giúp em có tiền mua chiếc xe đạp mới

Chị kể, nhiều khi có những phụ huynh không đồng tình cho con đi tham gia văn nghệ vì sợ ảnh hưởng đến kết quả học tập. Chị đã đến tận nhà để vận động gia đình học sinh cho các em tham gia. Những buổi đi diễn chị đều đến đón và đưa học sinh về tận nhà để đảm bảo an toàn cho các con, có khi đến tận 1 giờ đêm chị mới được về đến nhà. Để đảm bảo kết quả học tập của các con được tốt và để học sinh không bị ảnh hưởng nhiều đến việc học tập khi tham gia hoạt động văn nghệ, chị đã chủ động nhờ giáo viên chủ nhiệm, giáo viên bộ môn kèm cặp thêm cho các em để tạo điều kiện cho các em có thể tham gia được các hoạt động văn hóa, văn nghệ chung của nhà trường.

Trong các buổi hoạt động ngoại khóa của nhà trường, chị được đồng nghiệp gọi trêu mếu bằng hai từ “lớp trưởng”. Chị luôn là người khuấy động, thiết kế các trò chơi, các tiết mục để bầu không khí thêm “gắn kết yêu thương”. Không để bất cứ ai ngồi tách biệt, chị luôn quan sát và đưa tay ra kèm theo nụ cười dẫn dắt mọi người hòa vào không khí của tập thể. Bất cứ ai, trẻ hay già đều trân quý chị !

Chị cống hiến là thế nhưng chưa một lần được vinh danh, cầm trên tay giấy khen, bằng khen... trong các buổi hội nghị, lễ tết... khi kết thúc chương trình mọi người thường nghe thấy những lời khen về tiết mục văn nghệ thật hay, những lời cảm ơn gửi đến các quý đại biểu, khan giả, các nghệ sĩ biểu diễn chứ mấy ai nghe thấy lời cảm ơn những người đạo diễn, thầm lặng phía sau sân khấu để có những tiết mục giúp cho không khí của buổi lễ hội được thoải mái, sôi động hơn.

Ở cái thời đại công nghệ 4.0, khi mà mạng xã hội trở lên phổ biến, đôi khi chị cũng thấy tủi thân, ở những hoạt động dù lớn hay nhỏ, kết thúc ai ai cũng có những bức ảnh thật đẹp chụp cùng bạn bè để chia sẻ trên zalo, facebook... còn chị lại thật hiếm hoi với những bức ảnh đó, không phải vì chị không muốn chụp, mà bởi khi xong việc phía sau cánh gà cũng là cũng là lúc mọi người về hết, phong bật cũng chuẩn bị tháo dỡ, chẳng lẽ lại bỏ mặc các nghệ sĩ nhí, bỏ mặc đạo cụ, trang phục để chạy ra cùng chụp với mọi người... Nhưng rồi chị cũng tự an ủi mình khi nghĩ đến những lời khen ngợi dành cho các tiết mục văn nghệ mà cô dàn dựng. Đó chính là điều tuyệt vời nhất.

Có đồng nghiệp hỏi chị: Với vốn kinh nghiệm phong phú như vậy vì sao chị không viết sáng kiến kinh nghiệm để được khen thưởng, để là chiến sĩ thi đua, để được nâng lương trước thời hạn ...? Chị chỉ mỉm cười : Chị có tuổi rồi, thi đua để dành lớp trẻ, chị vẫn sẽ truyền những kinh nghiệm của bản thân cho các thế hệ sau, cho đồng nghiệp của mình. Quả thật như vậy, tuy tôi không cùng trường, cùng chuyên môn nhưng nhiệt huyết của chị đã lan tỏa sang cả tôi và nhiều người khác quanh khu nhà tôi. Khâm phục chị bao nhiêu tôi tự nhủ bấy nhiêu, phải thật cố gắng, tự chau dồi chuyên môn nghiệp vụ, sống và cháy hết mình với công việc như chị vậy. Những tờ giấy khen vô cảm kia không bằng những tình cảm trân quý trong lòng mọi người dành cho mình. Một tấm gương người tốt, việc tốt mà chúng ta cần học tập, noi theo.

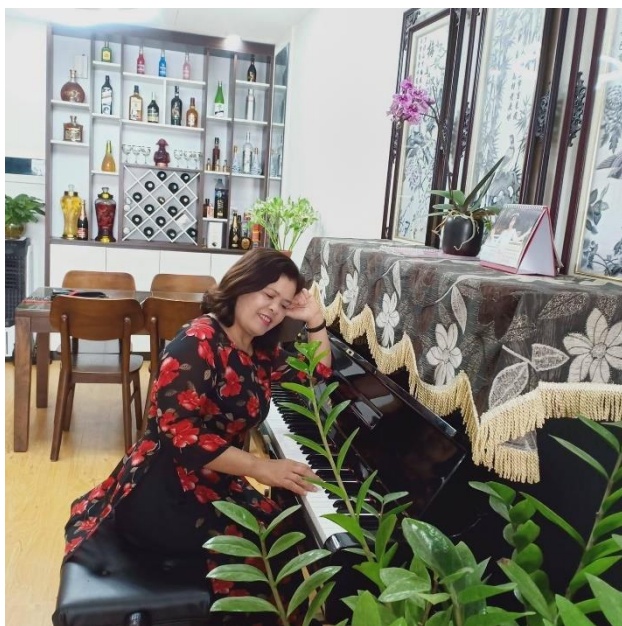
XÁC NHẬN CỦA BAN GIÁM HIỆU

NGƯỜI VIẾT

Trần Thị Kim Hưng

Nguyễn Thị Diệu Thúy

Một số hình ảnh của chị Nguyễn Thu Hương:

Chị Thu Hương luôn suy nghĩ để có những bài dạy hay, trau truốt nhất cho học sinh của mình

Chị cùng đồng nghiệp đang chuẩn bị cho những tiết mục để mang lên sân khấu một các công phu và tỉ mỉ

Chị Hương bên cạnh những người đồng nghiệp và học trò của mình trong những lần biểu diễn diễn tại các cuộc thi

Chị Hương say sưa và tận tình với các học sinh của mình